

spraakwater

Het magazine van De Vijverhof

Zomer 2026

Simone en René Sommer

**zijn alvast
voorbereid op
de toekomst**

De bewoners- reis in beeld

Heldere informatie
bij elke stap

Samen komen we verder

Huurders over hun rol in
de bewonerscommissies

Ons nieuwe Servicepunt

Een warm welkom en
directe service

De Raad van Toezicht

Over de visie van
De Vijverhof

Colofon spraakwater

Jaargang 11, nr. 26 - zomer 2026

Uitgave

Spraakwater verschijnt 2x per jaar

Uitgever

De Vijverhof

Concept

qlant imagobouwers

Redactie

Myra Langenberg

Fotografie

Wendy van Bree

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming worden overgenomen.

Inhoud

Spraakwater 26

Zomereditie 2026

4

Voorwoord Wouter Groot

6

Team van de Toekomst *Van zorg naar leven*

8

Simone en René Sommer *zijn voorbereid op de toekomst*

10

Bewonersreis in beeld *Heldere informatie bij elke stap*

12

Huurderscommissie *Samen komen we verder*

14

John Medema *vertelt over het nieuwe Servicepunt*

16

Anders geschoolden *Een nieuwe kijk op zorg én medewerkers*

18

Raad van Toezicht *Over de visie van De Vijverhof*

20

Bewoner Tineke de Pater: *Ik doe alles wat ik nog kan, dat geeft me voldoening*

22

Caroline Pruymboom *Samen op weg naar toekomstbestendige zorg*

Voorwoord

Na het lezen van deze editie van Spraakwater weet ik het zeker: onze droom wordt stap voor stap werkelijkheid.

Soms lijkt het een wirwar van projecten, veranderingen en initiatieven. En eerlijk is eerlijk: dat is het soms ook. Maar wie de verhalen in deze uitgave leest, ziet vooral een duidelijke koers. Samen bouwen we aan toekomstbestendig wonen, welzijn en zorg. Dat gebeurt niet vanzelf, maar dankzij de inzet, betrokkenheid en samenwerking van velen. Daar ben ik trots op.

Kim en Susan laten zien hoe het Team van de Toekomst onze visie 'Van zorg naar leven' in de praktijk brengt. Een belangrijke verandering, waarbij niet langer het medische perspectief centraal staat, maar het welbevinden van de cliënt. Dat vraagt om een andere manier van denken én doen.

Ook de verhalen van Simone en René Sommer maken indruk. Als vitale huurders kiezen zij bewust voor De Vijverhof en bereiden zij zich voor op de toekomst. Suzanne van Zorgbemiddeling vertelt hoe zij cliënten en hun naasten begeleidt wanneer zij voor het eerst met ons woonzorgcentrum in aanraking komen. Samen kijken zij naar de hele levensreis en de ondersteuning die daarbij past.

De bewonerscommissies spelen daarin een onmisbare rol. Hun betrokkenheid draagt elke dag bij aan een prettige woonomgeving. Hetzelfde geldt voor de ontwikkeling van de receptie naar een integraal Servicepunt. John en Lisette laten zien hoe meer gemak, snelle ondersteuning en directe service bijdragen aan onze ambitie: het is fijn om hier te zijn.

Trudy en Madeleine nemen ons mee in een andere manier van samenwerken, gebaseerd op wat bewoners nodig hebben voor hun welbevinden. Minder vanuit functies en systemen, meer vanuit de mens. Ook Tineke de Pater laat zien hoe bewoners van ons verpleeghuis gestimuleerd worden om te blijven doen wat zij zelf kunnen. Haar enthousiasme werkt aanstekelijk.

Coach Carolien beschrijft hoe al deze ontwikkelingen met elkaar verbonden zijn en hoe zij teams ondersteunt om deze verandering samen en gelijkwaardig vorm te geven.

Kortom, een editie vol inspirerende verhalen van mensen die iedere dag bijdragen aan onze droom: een toekomstbestendige leefgemeenschap en een zorgzame buurt.

Tot slot delen Monique en Peter hun visie vanuit hun rol als toezichthouder.

Veel leesplezier!

Wouter Groot
Bestuurder

Links: Kim van Leeuwen - Rechts: Susan Honkoop

Team van de Toekomst

Van zorg naar leven

De zorg verandert. Wat vroeger goed werkte, past niet altijd meer bij vandaag. Tegelijkertijd weten we nog niet precies hoe de toekomst eruitziet. Dit geeft onzekerheid, maar biedt ook kansen – en die grijpen we graag aan. Zo zetten we binnen De Vijverhof de stap van zorg naar leven. Dit betekent dat niet de zorg, maar het dagelijks leven van (buurt)bewoners centraal staat. Zorg blijft belangrijk, maar dan als ondersteuning voor een fijn leven.

Sinds september 2025 onderzoeken we – samen met andere zorgorganisaties uit het hele land – hoe de zorg toekomstbestendig kan blijven. Dat is belangrijk, want er zijn simpelweg niet genoeg zorgprofessionals om alles te blijven doen zoals vroeger. Dit betekent dat we steeds meer samenwerken met mensen uit het netwerk van onze (buurt)bewoners. Dit doen we onder de naam Team van de Toekomst.

Ons uitgangspunt is dat (buurt)bewoners hun eigen leven zoveel mogelijk kunt blijven voortzetten, op een manier die bij ze past. Met andere woorden: hoe kunnen zij prettig, veilig en zo zelfstandig mogelijk leven? We kijken naar wat zij zelf nog kunnen, wat familie of vrienden kunnen betekenen en hoe we elkaar kunnen helpen. Hierbij staat niet de zorgvraag centraal, maar de mens achter de bewoner. We vragen hoe iemand thuis leefde, wat diegene graag deed en welke gewoontes belangrijk waren. Als iemand bijvoorbeeld drie keer per week naar een vriendin ging, of wekelijks naar een koorrepetitie, dan kijken we of dit nog steeds kan, met hulp vanuit het sociale netwerk en vrijwilligers.

Zorgen voor verbinding

“Van zorg naar leven betekent een cultuurverandering in en rondom de hele Vijverhof én een andere manier van samenwerken”, vertelt buurtkrachtregisseur Susan Honkoop. “Dit kost tijd, dus we doen het stap voor stap. Als buurtkrachtregisseurs leggen we de basis en hebben we een verbindende rol. We brengen bewoners, huurders en buurtbewoners, hun sociale netwerk, vrijwilligers en medewerkers bij elkaar om op een gelijkwaardige manier samen te werken. Dit betekent dat we elkaar zien, naar elkaar luisteren en onderling afspraken maken over de rol die we vervullen. Zo vormen we samen een community van mensen die wat voor elkaar kunnen betekenen, op welk vlak dan ook. Door op deze manier samen te werken, houden ouderen zoveel mogelijk de regie over hun eigen leven. Ook mantelzorgers spelen hierbij een belangrijke rol. Veel mantelzorgers weten niet goed wat zij kunnen en mogen doen als hun naaste naar een woonzorgcentrum gaat. Alles wat een mantelzorger voor iemand thuis deed, mag hier in principe ook. Bijvoorbeeld helpen met aankleden of samen wandelen. Dat hoeft niet, maar mag wel. Een nieuwe manier van samenwerken betekent ook: hoe ga je hierover het gesprek met elkaar aan? Hoe spreek je onderling wensen en verwachtingen naar elkaar uit? Dit is ook een leerproces waar we nu in zitten. Als buurtkrachtregisseurs begeleiden we dit”.

Wat kan iemand nog zelf?

Collega-buurtkrachtregisseur Kim van Leeuwen vult aan: “De basisvraag is nu: wat kan iemand zelf nog doen? In de zorg nemen we vaak snel dingen over, uit liefde en betrokkenheid. Soms help je iemand juist meer door diegene zelf iets te laten doen, maar dat kan lastig zijn. Ik herken dit ook bij mezelf. Als een bewoner in een rolstoel zit, is het soms makkelijk om te zeggen: ‘Ik breng u wel even’, terwijl diegene dit misschien nog prima zelf kan. Zo zijn er tegenwoordig handige rolstoelen met automatische ondersteuning of een snelheidsregeling, waarmee bewoners zich zelfstandiger kunnen verplaatsen. Deze momenten maken je ervan bewust hoe belangrijk het is om eerst te kijken naar wat iemand zelf nog kan, in plaats van een bepaalde taak direct over te nemen. Bij die bewustwording gebruiken we de zogenoemde schijf van vijf. Deze bestaat uit vijf vragen die we bewoners stellen: wie bent u en wat vindt u belangrijk in het leven? Welke hulpmiddelen of innovaties kunnen we inzetten? Welke familieleden kunnen ondersteuning bieden? Welke mensen uit uw sociale netwerk kunnen u ergens mee helpen? En als laatste: welke hulp of zorg heeft u nodig van een professional?”

Van start met een pilot

Het Team van de Toekomst start eind van de zomer met een pilot (proefproject) op de derde etage, bij de thuiszorg en bij de Zwaluw. Daarna volgt stap voor stap uitbreiding naar de rest van onze organisatie. Volgens Kim en Susan is dit vooral een leerproces. “Het vraagt een andere manier van denken”, zegt Kim. “We gaan samen ontdekken, proberen en vast ook fouten maken, maar dat hoort erbij.” Susan knikt. “Uiteindelijk willen we allemaal hetzelfde: dat bewoners zich hier thuis voelen en zoveel mogelijk hun eigen leven kunnen leiden, zoals ze gewend zijn. En dat iedereen de zorg krijgt die diegene nodig heeft.” •

**Heeft u ideeën,
vragen of wilt u
meenken over het
Team van de Toekomst
en onze nieuwe
denkwijze?**

**Laat het Susan of Kim vooral weten
via s.honkoop@hsbdevijverhof.nl of
k.vanleeuwen@hsbdevijverhof.nl.
Zij horen graag wat er speelt en
waar ze op kunnen inhaken.**

Simone en René Sommer wonen sinds een kleine drie jaar in een huur appartement in de Groenling. Dit lijkt misschien een verrassende keuze, omdat ze nog zeer fit en actief zijn. Toch is het voor allebei een heel logische stap. Simone: “We zijn er inderdaad vroeg bij, maar zijn zo wel goed voorbereid op de toekomst.”

Door haar vrijwilligerswerk leerde Simone De Vijverhof goed kennen. “Ik vond de sfeer hier vanaf het begin al prettig en warm en voelde me meteen thuis”, vertelt ze. “Toen we op een gegeven moment begonnen na te denken over hoe we zelf later zouden willen wonen, dachten we: zoals hier. Niet alleen vanwege het goede gevoel, maar ook omdat je meteen een alarmknop in huis hebt – en alle eventuele hulp en zorg dan dichtbij is.” Haar man René knikt instemmend. “We hebben ons jaren geleden al ingeschreven voor een huurwoning, echt met het idee: dit is voor later. Maar toen we drie jaar geleden konden komen kijken naar een vrijgekomen appartement, werden we allebei meteen enthousiast. En toen dachten we: waarom zouden we wachten?”

Alles binnen handbereik

“Ook de omgeving speelt een grote rol bij onze keuze”, geeft Simone aan. “Zo ligt het winkelcentrum op loopafstand, net als het openbaar vervoer. Zelfs voor het regelen van een nieuw paspoort hoef je niet ingewikkeld te doen: ook dat kun je lopend af. Afgelopen winter, toen er zoveel sneeuw lag, werd alles netjes sneeuwvrij gemaakt en konden we ook gewoon de deur uit. We genieten sowieso elke dag van het gemak en comfort. Het appartement is heerlijk: alles is gelijkvloers. We koken nog gewoon zelf, maar lopen ook weleens naar de Brasserie voor een sateetje en wat extra gezelligheid, dat is heel laagdrempelig.”

Leuk contact

Wat het stel ook aanspreekt, is de sterke sociale samenhang. René: “Mensen kijken naar elkaar om, zonder dat het verplicht voelt. Dat maakt het prettig wonen, met een gevoel van geborgenheid. We lopen de deur niet bij elkaar plat, maar groeten elkaar en maken een praatje. En als je iemand een tijdje niet hebt gezien, vraag je even hoe het gaat. Dat kleine stukje aandacht maakt een groot verschil. Hoewel we tot de jongere bewoners behoren, voelen we ons hier helemaal op onze plek. We hebben leuk contact met mensen van verschillende leeftijden. Er is wederzijds respect en vaak een gezellige klik. We zijn makkelijke praters, maar we houden ook van onze privacy. Het is een mooie balans: je hebt je eigen leven, maar staat ook open voor anderen.”

Logische ontwikkeling

Simone en René volgen de ontwikkelingen rond De Vijverhof NEXT met interesse. Het idee van een gemeenschap waarin bewoners meer voor elkaar betekenen, spreekt hen zeker aan. René: “Het is eigenlijk een logische ontwikkeling. De zorg verandert en er zijn minder medewerkers beschikbaar. Dan moet je samen naar oplossingen zoeken. En meer naar elkaar omkijken hoort hierbij. Ik doe geen structureel vrijwilligerswerk hier, maar denk er wel over na. Als ik gevraagd word even bij te springen omdat ze mensen tekortkomen, dan help ik altijd wel even. Bijvoorbeeld door mee te gaan wandelen en de rolstoel van een bewoner te duwen, dat doe ik graag.” Simone vult aan: “Ik denk dat het belangrijk is dat we die kant op gaan. Hoe mooi is het als verschillende

Simone en René Sommer zijn voorbereid op de toekomst

generaties hier wonen en elkaar helpen? Wij doen nu wat voor een ander en misschien neemt over tien jaar een jongere bewoner eens een boodschap voor ons mee. Ook wat dit betreft zijn we ervan overtuigd dat we de goede keuze hebben gemaakt door hier te komen wonen. We hebben bewust vooruitgekeken, omdat de vergrijzing niet te ontkennen is en er te weinig jongeren zijn om voor de ouderen te zorgen. We hebben niet gewacht tot we moeten verhuizen, maar het gedaan op het moment dat het kon. En dat voelt heel goed.” •

Suzanne la Grand-Romeijn

Wie voor het eerst in aanraking komt met een woonzorgcentrum, heeft vaak veel vragen. Hoe werkt een wachtlijst? Wanneer kom ik in aanmerking voor een plek? Wat kan ik daarna verwachten – en wat wordt er van mij en mijn naasten verwacht? Om te zorgen voor duidelijke antwoorden op deze – en nog veel meer – vragen, is de werkgroep bewonersreis in het leven geroepen.

Bewonersreis in beeld:

Heldere informatie bij elke stap

De werkgroep bestaat uit collega's van verschillende afdelingen binnen De Vijverhof, zoals de teamleiders van de verpleegafdelingen en de thuiszorg, een arts, een geestelijk verzorger, de woonconsulent, zorgbemiddelaars en vertegenwoordigers van de cliëntenraad. Samen kijken zij naar de hele 'reis' die een toekomstige bewoner aflegt. Van de eerste zorgvraag thuis tot het wonen in ons woonzorgcentrum. Met als doel: uitzoeken of alles duidelijk is, of alle stappen goed op elkaar aansluiten en of er verbeteringen nodig zijn.

Een inzichtelijke reis

Zorgbemiddelaars Heleen van Kooij-Verhoeven en Suzanne la Grand-Romeijn maken – samen met hun collega Loes Verweij – deel uit van de werkgroep bewonersreis. Zij zijn vaak het eerste aanspreekpunt als mensen meer willen weten over de zorg bij De Vijverhof. “We geven informatie over al onze vormen van zorg”, vertelt Suzanne. “Van thuiszorg tot verpleeghuiszorg of een opname op de palliatieve unit. Ook denken we mee en verwijzen door als dat nodig is. Daarnaast beheren we de wachtlijst van het verpleeghuis en geven we rondleidingen als er appartementen vrijkomen. Maar er komt veel meer bij kijken als iemand hier komt wonen. Binnen de werkgroep maken we die bewonersreis samen inzichtelijk. Zo leggen we vast wie welke informatie geeft op welk moment. Maar ook: wat heeft iemand nodig? En vooral: hoe zorgen we ervoor dat bewoners zoveel

mogelijk hun eigen regie behouden? Hierbij nemen we ook alvast de plannen voor de nieuwbouw mee: met meer zelfstandige woningen waar de bewoners 24-uurszorg op afroep hebben. Zodat stellen waarvan de één zorg nodig heeft, niet gescheiden hoeven te worden.”

Minder stress

“Die eigen regie is heel belangrijk”, vult Heleen aan. “We kijken dan ook heel bewust naar wat iemand zelf nog kan. En op welke manier naasten betrokken willen blijven bij het leven en de zorg van de bewoner. Het is niet de bedoeling dat we automatisch alles uit handen nemen. Juist door mensen in hun eigen kracht te zetten, behouden ze meer zelfstandigheid. Ook emotie speelt een grote rol: voor veel mensen is een verhuizing naar een verpleeghuis een enorme stap. Mensen laten hun vertrouwde omgeving achter, vaak vol herinneringen. Soms voelt het voor familie alsof ze iemand ‘wegstoppen’. Juist daarom willen we die overgang minder stressvol maken, door goede informatie te geven en naasten beter bij het traject te betrekken.”

De komende maanden brengt de werkgroep de bewonersreis in kaart en onderzoeken de werkgroepleden waar verbeteringen nodig zijn. Zodat we straks duidelijke en toekomstbestendige informatie hebben over alle vormen van wonen en zorg bij De Vijverhof. Inclusief alle stappen stappen en wederzijdse verwachtingen die hierbij horen, vanaf het eerste contactmoment. •

Links: Rein Hoen - Rechts: Wil Sudmeijer

Huurders Wil Sudmeijer en
Rein Hoen over hun rol in
bewonerscommissies

**Samen
komen we
verder**

Binnen De Vijverhof zijn vier bewonerscommissies actief. Wil Sudmeijer is lid van de bewonerscommissie van de Tuinfluiter, Rein Hoen van de bewonerscommissie van de Roodborst, Steenloper en Groenling. Ze kennen elkaar goed, werken regelmatig samen en hebben hetzelfde doel: het leven hier nét een beetje mooier maken. Maar hoe krijg je andere huurders hierin mee? En hoe bouw je samen aan een gemeenschap?

Wil: "Rein, jij zit al vanaf het eerste begin bij de bewonerscommissie, toch?"

Rein: "Ja, vanaf de start eigenlijk. We hebben zeven leden: sommigen heel actief, anderen wat minder. We zien dat er steeds meer huurders met een zorgvraag komen. Dat zijn vaak mensen die minder makkelijk deelnemen. Dat maakt het lastiger om een actieve commissie te vormen."

Wil: "Dat merk ik bij ons ook – en wij zijn met z'n tweeën. Daarnaast heb ik zelf ook nog een baan. Het is soms best druk. Gelukkig weten we elkaar als commissies steeds beter te vinden. Jij en Hugo van Buuren trekken echt de kar en wij liften daar dankbaar een beetje op mee. Jullie zien en horen veel meer dan wij, omdat wij aan de andere kant zitten."

Rein: "Andersom ben ik een beetje jaloers op jullie bewonerscommissie. Jullie hebben bijvoorbeeld die koffieochtenden en bezoeken aan zieke bewoners goed geregeld. Dat sociale stuk zouden wij nog meer kunnen ontwikkelen. Wij zitten misschien wat meer aan de organisatiekant: bewegwijzering, communicatie, huurverhoging en dat soort dingen."

Wil: "Inderdaad! Die afsluitbare memokast van jullie – met weekmenu's, algemene informatie en overlijdensberichten – is een heel goed idee. Daar was ik zelf nooit op gekomen. Wij hadden een prikbord, maar dat werd een rommeltje. Nu hebben we ook een afgesloten kast, netjes en overzichtelijk. Goed geregeld! Trouwens, waarom is een bewonerscommissie eigenlijk zo belangrijk, denk jij?"

Rein: "Voor mij is een bewonerscommissie echt de spil van onze community. We proberen mensen bij elkaar te brengen. Want wat mij soms verbaast: sommige mensen weten niet eens wie hun burens zijn. Terwijl onderling contact zó waardevol is. Ik woon zelf op een verdieping met twee andere burens. We hebben af en toe een 'burenmiddag': een drankje, een hapje, gewoon even bijpraten. Heel simpel, maar ontzettend leuk."

Wil: "Dat is precies waar het om gaat. Alleen merk je ook: veel mensen zijn op zichzelf, of hebben er geen behoefte aan. Zo hebben we weleens filmavonden en lezingen georganiseerd, maar dan kwamen er zes mensen. Heel jammer. Het blijft de grote vraag: hoe krijg je bewoners mee in dat community-idee?"

Rein: "Kleine stapjes. We zijn nu bijvoorbeeld begonnen met het delen van notulen en ideeën via de mailbox. Mensen kunnen zich aanmelden, meelesen en reageren. Zo hoop ik dat we beter zichtbaar zijn en mensen zich willen aansluiten om mee te praten. We denken ook aan een bewonersbijeenkomst in het restaurant. Waarbij we gewoon uitleggen wat we doen en wat er speelt – en mensen uitnodigen om mee te denken. Samen kunnen we veel bereiken om het leven hier nog beter en fijner te maken. Je hebt echt invloed, kunt dingen verbeteren en ideeën aandragen. Zeker sinds Erik Lam - van den Berg er is, de nieuwe manager vastgoed en facilitair beheer. Hij denkt mee en zorgt dat balletjes gaan rollen. Het is ontzettend leuk om zo samen te werken aan betere faciliteiten, zoals de nieuwe bewegwijzering. Daar hebben we allemaal wat aan."

Wil: "En je leert mensen kennen, waardoor we meer omkijken naar elkaar. Dat is misschien nog wel het belangrijkste. Wat ik vooral fijn vind, is dat we onderling steeds meer samenwerken. Zo kunnen we ervaringen delen, van elkaar leren en elkaar helpen. Samen staan we sterk!" •

Denk mee en praat mee

Heeft u ideeën voor leuke activiteiten voor een van de bewonerscommissies? Heeft u als huurder ergens behoefte aan, of algemene tips of verbeterpunten als het gaat om het wonen rond De Vijverhof? Of wilt u graag wat voor anderen betekenen? Spreek de leden dan gerust aan of stuur uw bewonerscommissie een mailtje. Dat kan naar deze e-mailadressen:

Roodborst, Steenloper & Groenling:

bcsteenloperstraat@gmail.com

Lijster:

bcdelijster@gmail.com

Tuinfluiter:

bcdetuinfluiter@gmail.com

Leeuwerik, Nachtegaal & Merel:

bcdelnm@gmail.com

We brengen mensen

John Medema over ons nieuwe Servicepunt:

Een warm welkom met meer gemak en directe service

Onze receptie is al jaren een vertrouwd punt voor bewoners, huurders, medewerkers en bezoekers. Begin volgend jaar krijgt deze plek een nieuw uiterlijk én kunt u hier voor meer informatie terecht. John Medema, teamleider Servicepunt & functioneel applicatiebeheerder, geeft enthousiast uitleg over de plannen.

“We gaan de receptie uitbreiden”, vertelt John. “Die is nu vrij klein en wordt straks opener en toegankelijker. De receptie krijgt dan als officiële naam het Servicepunt. Dit doen we omdat we servicegericht gaan werken. Dit betekent dat we zoveel mogelijk vragen en verzoeken direct oppakken. Zo willen we huurders, bewoners en hun naasten, bezoekers, medewerkers en vrijwilligers meteen helpen. We verwijzen dus zo min mogelijk door, maar zorgen dat we zelf het antwoord op vaak gestelde vragen paraat hebben, of informatie direct opzoeken.”

Helpen en ondersteunen

Het Servicepunt heeft voordelen voor al onze medewerkers. John legt uit: “Doordat de receptionisten straks zoveel mogelijk vragen zelf beantwoorden, hoeven zij andere collega’s minder te storen. Denk bijvoorbeeld aan de technische dienst of zorgmedewerkers. Dat geeft meer rust en maakt het werk voor iedereen efficiënter. Dit sluit mooi aan bij de bredere ontwikkeling van De Vijverhof NEXT: er komen meer mensen bij en hier komt voor ons als organisatie ook meer bij kijken. We werken toe naar een hechte gemeenschap en een plek waar we elkaar helpen, ondersteunen en meedenken. Het Servicepunt past hier perfect bij.”

Wat verandert er?

Achter de schermen is de voorbereiding in volle gang. In het eerste kwartaal van volgend jaar starten we met de verbouwing van de receptie. Die duurt ongeveer een maand. “We bekijken nu al welke taken we allemaal bij het Servicepunt gaan onderbrengen”, geeft John aan. “Denk bijvoorbeeld aan informatie over ICT, de maaltijden die we serveren, thuiszorg en het reserveren van fietsen, parkeerplekken of rolstoelen.”

Zelf storingen melden

Een andere belangrijke ontwikkeling is digitalisering. Zo kunnen huurders straks zelf, via een nieuw online portaal, meldingen of storingen doorgeven. Volgens John past dit goed bij de tijd: “Mensen zijn steeds vaardiger met computers en mobiele telefoons en vinden het prettig om deze dingen zelf te regelen. Ook voor ons is dit veel praktischer en efficiënter. Uiteraard blijft het Servicepunt altijd

bereikbaar voor wie liever persoonlijk contact heeft. De nieuwe werkwijze betekent dat de rol van de receptionisten verandert. Hun werk is straks afwisselender en uitdagender – en dat nieuws is met enthousiasme ontvangen. Zij worden er blij van – en hopelijk alle huurders, bewoners, medewerkers en bezoekers ook.”

Als alles volgens plan verloopt, gaat het Servicepunt medio 2027 van start. •

(Hernieuwde) kennismaking met Lisette van Vliet

Misschien kent u haar al: Lisette van Vliet. Ze werkte eerder als verzorgende in de thuiszorg en als activiteitenbegeleider binnen De Vijverhof. Ze was toe aan een nieuwe uitdaging en is inmiddels het team receptionisten komen versterken. Straks maakt ze deel uit van het Servicepunt. Ze vindt dit werk hartstikke leuk – en het is natuurlijk een groot voordeel dat ze onze organisatie en veel mensen hier al goed kent. Met haar geduld en betrokkenheid vormt ze een waardevolle aanvulling

Een nieuwe kijk op zorg én medewerkers

Links: Trudy Harthoorn - Rechts: Madeleine Rijnveld

De zorg verandert – en wij veranderen mee. Omdat het steeds lastiger is om voldoende zorgmedewerkers te vinden, denken we na over hoe het anders kan. Zodat we onze bewoners de aandacht en ondersteuning kunnen blijven geven die ze verdienen.

Wat iemand nog zelf kan, willen we waar mogelijk blijven stimuleren. Wanneer ondersteuning nodig is, zullen we dit soms anders moeten organiseren. Dit doen we bijvoorbeeld door het werk van onze verzorgenden op te splitsen in verpleegkundige handelingen (zoals wondverzorging) en ondersteunende taken (zoals aankleden). Hierdoor kunnen we ook mensen aannemen die geen zorgopleiding hebben gevolgd, maar wel goed op andere vlakken kunnen ondersteunen. Bijvoorbeeld door te helpen met de planning van de thuiszorg. Maar ook door bewoners steunkousen aan te trekken, samen te gaan wandelen, te begeleiden naar het winkelcentrum of een spelletje te doen. Onze zorgmedewerkers kunnen zich dan focussen op de echte zorgtaken waarvoor ze zijn opgeleid.

Zorgmodules

“De verpleegkundige handelingen laten we natuurlijk alleen maar uitvoeren door goed opgeleide verpleegkundigen, nu én straks”, vertelt Trudy Harthoorn, teamleider somatiek en teamleider van palliatieve unit de Zwaluw. “Hun andere taken kunnen we dan overlaten aan andere medewerkers. Die medewerkers hoeven dan niet altijd complete opleidingen te volgen, maar bijvoorbeeld alleen bepaalde zorgmodules. Hierbij kun je denken aan steunkousen aantrekken, ondersteunen bij het uitdelen van medicatie of helpen bij het aankleden.” Madeleine Rijnveld, teamleider thuiszorg en management trainee bij De Vijverhof, vult aan: “Wat goed is om te weten, is dat in de thuiszorg ook de mantelzorgers de verpleegkundige handelingen mogen doen. Daarnaast is niet iedere hulpvraag direct een zorgvraag. Bij gevoelens van eenzaamheid hoeven we bijvoorbeeld niet automatisch een zorgmoment in te zetten. Soms is het belangrijker om te kijken hoe iemand weer kan deelnemen aan de maatschappij en zich onder de mensen kan begeven. De vraag is dan: wat heeft iemand daarvoor nodig? Is dat een maatje dat af en toe langskomt, of juist uitleg en ondersteuning over welke mogelijkheden er allemaal zijn?”

Beginfase

“Vroeger dachten we vooral vanuit zorgfuncties en diploma’s”, gaat Trudy verder. “Nu stellen we steeds vaker de vraag: wat heeft iemand nodig om prettig te leven – en wie kan hierbij ondersteunen? Daarna gaan we gericht op zoek naar mensen die een steentje willen bijdragen.

Om vervolgens te onderzoeken hoe diegene inzetbaar is binnen de zorg. We zijn nu aan het bekijken hoe we dit het beste kunnen aanpakken. We zitten dus echt nog in de beginfase.” Madeleine: “Ook naasten van bewoners, mantelzorgers en vrijwilligers spelen een belangrijke rol in deze ontwikkeling. Vrijwilligers helpen bijvoorbeeld al regelmatig bij het inschenken van koffie, het dekken van tafels of het creëren van gezelligheid op de afdeling. Familieleden doen ook steeds vaker mee. Ontzettend fijn en mooi dat dit kan. Dit is echt de toekomst van de zorg.”

Andere manier van denken

“We brengen nu in kaart welke ondersteuning we op welke momenten nodig hebben en hoe we die taken willen invullen”, geeft Trudy aan. “Het is ons streven om vanaf het najaar op zoek te gaan naar mensen die hier het beste bij passen. Hierbij kijken we vooral naar vaardigheden en talenten. Deze nieuwe werkwijze vraagt om een andere manier van denken, waar we allemaal aan moeten wennen. In het begin is dat best spannend voor zorgmedewerkers. Je bent opgeleid voor een vak waar veel kennis en verantwoordelijkheid bij komt kijken. Dan is het logisch dat je je afvraagt wat dit betekent voor jouw rol. Uiteraard blijven juist die verpleegkundige kennis en ervaring ontzettend belangrijk. Alleen kijken we nu breder naar hoe we samen de zorg organiseren. Zodat de druk op de zorgmedewerkers omlaag gaat. Hier moeten we allemaal onze weg nog in zien te vinden: medewerkers, bewoners, familieleden én vrijwilligers.” •

Een goed idee? Denk mee!

Wilt u – als naaste, familielid van een bewoner of vrijwilliger – een steentje bijdragen aan de zorg, en heeft u hiervoor een goed idee? Dan horen we dit graag!

U kunt hiervoor contact opnemen met Susan Honkoop of Kim van Leeuwen via 010 – 450 37 55. Mailen kan ook: s.honkoop@hsbdevijverhof.nl of k.vanleeuwen@hsbdevijverhof.nl.

Leden van onze Raad van Toezicht

Monique Tetteroo en Peter van Wijk over de visie van De Vijverhof

Elke stichting of vereniging in Nederland heeft een Raad van Toezicht (RvT). Die houdt – zoals de naam al aangeeft – toezicht op het functioneren van het bestuur. Daarnaast geven de leden van de RvT advies en ondersteuning. Ze denken als onafhankelijke partner mee over beleidsvraagstukken en hebben een beslissende stem als het gaat om belangrijke zaken. De Raad van Toezicht van De Vijverhof bestaat uit vier leden. We vroegen twee van hen – Monique Tetteroo en Peter van Wijk – waarom een RvT belangrijk is én hoe zij aankijken tegen de visie van De Vijverhof.

Waarom is een RvT belangrijk?

Peter van Wijk: “Het is belangrijk om te controleren of De Vijverhof aan de maatschappelijke doelstellingen blijft voldoen, zich aan wetten en regels houdt en verantwoording aflegt aan de samenleving. Wij kijken of dat netjes gebeurt: verleent De Vijverhof goede zorg? Zijn de bewoners tevreden? Wordt er goed voor de medewerkers gezorgd? En wordt het geld goed besteed? Dit is niet alleen zinvol, maar ook erg leuk om te doen.”

Waar kijkt u vooral naar in uw rol als RvT-lid?

Monique Tetteroo: “Ik kijk vooral of De Vijverhof toekomstbestendig is. Met andere woorden: is er genoeg aandacht voor financiële gezondheid, risico's en ontwikkelingen zoals NEXT? Tegelijkertijd vind ik het belangrijk dat dit altijd samengaat met goede zorg, welzijn en verbondenheid met de samenleving. Uiteindelijk draait het erom dat bewoners niet alleen goede zorg krijgen, maar zich ook thuis en betrokken blijven voelen.”

Wat vindt u van de visie van De Vijverhof?

Peter: “Ik zie De Vijverhof als een mooie, wat eigenwijze middelgrote zorgverlener die verder kijkt dan de bewoners en huurders: er is ook aandacht voor mensen uit de buurt. Dat eigenwijze zit 'm bijvoorbeeld in de slogan het is fijn om hier te zijn. Dat is geen marketingpraatje: De Vijverhof zorgt echt voor verbinding met de buitenwereld, door een community te vormen. Het gaat niet alleen om het medische stukje, maar vooral om welzijn, dat vind ik mooi.”

Monique: “Voor mij draait goede ouderenzorg in de eerste plaats om waardigheid, eigen regie en kwaliteit van leven. Ouderen zijn geen ‘zorgvragers’, maar mensen met een eigen geschiedenis, wensen en talenten. Daarnaast vind ik het belangrijk dat we verder kijken dan alleen het zorgplaatje. Een fijne leefomgeving, ontmoeting, sociale contacten en ergens bij horen zijn minstens zo belangrijk voor welzijn en gezondheid. Ik vind het sterk dat De Vijverhof kijkt naar bewoners als mensen die onderdeel blijven van de samenleving, ook wanneer zij ondersteuning nodig hebben.”

De Vijverhof maakt de stap van zorg naar leven. Hoe kijkt u hier tegenaan?

Monique: “Ik vind dat een heel belangrijke en positieve beweging. De ouderenzorg verandert. Mensen wonen langer thuis, de zorgvraag wordt complexer en tegelijkertijd neemt de druk op zorgprofessionals toe. Dan is het niet voldoende om alleen goede zorg te organiseren. We moeten ook nadenken over hoe mensen prettig kunnen leven, elkaar kunnen ontmoeten

en onderdeel blijven van een gemeenschap. Van zorg naar leven betekent voor mij dat welzijn, zelfstandigheid en sociale verbondenheid net zo belangrijk worden als medische zorg. Dat vraagt soms om een andere manier van denken en organiseren, maar het sluit veel beter aan bij wat mensen zelf belangrijk vinden. We zullen het meer samen moeten doen: met familie, buurt, vrijwilligers, professionals en maatschappelijke organisaties. Uiteindelijk gaat het erom dat mensen zich gezien voelen en zoveel mogelijk het leven kunnen blijven leiden dat bij hen past. Dat is volgens mij waar goede ouderenzorg over zou moeten gaan.”

Waarom is dit belangrijk denkt u?

Peter: “Omdat het goed is om mensen op hoge leeftijd de ruimte te geven voor zelfregie. Zo lang mogelijk zelfstandig blijven, is uiteindelijk gezonder dan een systeem waarin ouderen in rap tempo afhankelijk worden. Hoe meer je zelf kunt, hoe beter én fijner het voor je is: zorgmedewerkers en cliënten gaan dan op een veel gelijkwaardigere manier met elkaar om. Bovendien kost het inzetten van het eigen netwerk om iemand te ondersteunen minder geld: je bespaart op de inzet van professionals. Dat is zeker niet de belangrijkste insteek, maar telt wel mee. Vooral omdat er een tekort is aan zorgmedewerkers.” •

Over Monique Tetteroo

Monique Tetteroo werkt in de vastgoedsector, op het gebied van wonen en zorgvastgoed. Sinds 2024 is ze lid van de Raad van Toezicht van De Vijverhof. Ze vormt samen met Marc van Dijk de commissie financiën en vastgoed. De visie van De Vijverhof sluit nauw aan bij haar persoonlijke overtuiging: zorg moet meer zijn dan alleen ondersteuning. Het gaat volgens haar om het verbeteren van de levenskwaliteit van zowel bewoners als medewerkers.

Over Peter van Wijk

Peter van Wijk is bestuurder van een grote jeugdzorginstelling. Daarvoor werkte hij in de gehandicaptenzorg en de ouderenzorg. Sinds 2023 is hij lid van de Raad van Toezicht van De Vijverhof: samen met Elsbeth Vogel zit hij in de commissie kwaliteit personeel en innovatie. Peter levert graag een bijdrage aan – zoals hij het zelf omschrijft – deze mooie, kleinschalige zorgorganisatie waar sociaal contact, aandacht voor elkaar en innovatie hand in hand gaan.

Tineke de Pater:

“Ik doe alles wat ik nog kan, dat geeft me voldoening”

Sinds 15 april 2024 woont Tineke de Pater op de somatische afdeling van De Vijverhof. Hier voelde ze zich verrassend snel op haar plek. “Dit is nu echt mijn thuis.”

De stap naar De Vijverhof was onvermijdelijk. Na een darmperforatie ging Tinekes gezondheid plotseling sterk achteruit. “Thuis wonen kon echt niet meer”, vertelt ze. “Ik had nauwelijks kracht meer in mijn armen en kon niet meer lopen. Voor die tijd kon ik me – ondanks mijn dystrofie – nog prima redden. Ik was, sinds een val in 1992, al gewend aan krukken, een rolstoel en een scootmobiel. Die ervaring scheelt een hoop! En gelukkig heb ik veel steun aan mijn geloof. Ik vind het wel heel verdrietig dat ik niet meer bij mijn man kan wonen, maar het is nou eenmaal zo. Het is al een wonder dat ik er nog ben. Ze gaven me in de eerste week in het ziekenhuis maar tien procent kans om te overleven. Dat ik hier nu zit, voelt echt als een wonder. Ik ben heel blij dat ik er nog ben!”

Snel vertrouwd

Hoewel het afscheid van haar eigen huis en haar man niet makkelijk was, voelde De Vijverhof al snel vertrouwd. Tineke: “Ik kende het hier een beetje, van een verjaardag. Deze plek stond eigenlijk als tweede keus op mijn lijstje, maar toen ik hier eenmaal drie dagen was, wist ik: ik blijf. Het is hier heel gezellig, mijn kamer is mooi en ik heb het hier goed. Dit is nu echt mijn thuis. Gelukkig kan ik met vervoer op maat nog regelmatig naar mijn man en vriendinnen, in Krimpen en Ouderkerk. Andersom komen

zij ook vaak hier. Zo maken we er samen het beste van. Ook mijn drie kinderen, schoondochter en acht kleinkinderen komen regelmatig langs. Ontzettend fijn! Ik ben bevoorrecht en dankbaar.”

Zelf dingen blijven doen

Tineke is graag bezig. “Wat ik thuis deed, probeer ik hier ook te doen”, geeft ze aan. Ze leest graag, luistert naar muziek en borduurt veel: haar prachtige werken hangen aan de muur. Ook geniet ze van de gezelligheid in de serre en van een goed gesprek. “Er is genoeg te doen,

en bovendien verveel ik me niet snel. Ik ben helemaal op mijn plek hier. En mijn man is nog steeds mijn mantelzorger, wat ik heel fijn vind. Zo kunnen we veel zelf bepalen en krijg ik hulp van iemand die me goed kent en weet hoe ik het graag wil.” Wat haar opvalt in De Vijverhof, is de aandacht voor zelfredzaamheid. “Hier kijken ze naar wat je zelf nog allemaal kunt, daar ben ik een groot voorstander van. Ik vind het belangrijk dat je als bewoner gestimuleerd wordt om zelf dingen te blijven doen. Als je iets zelf kunt, moet je het ook doen, vind ik. Dat geeft voldoening en houdt je actief. Het kost misschien

energie, maar je hebt tijd genoeg. Uiteindelijk levert het veel op – voor ons als bewoners én voor de zorg. Als het echt niet lukt, is hulp dichtbij. Zo kan ik bijvoorbeeld prima zelf de boekenkasten schoonmaken. Komt er familie op bezoek, dan ontlasten ze de zorg ook, met kleine dingen. Ze zetten zelf koffie, wassen hun kopjes af en geven de plantjes water. Dat is een kleine moeite en scheelt de zorg kostbare tijd.”

Veel energie

Het mag duidelijk zijn: met haar 78 jaar staat Tineke positief in het leven. “Ik voel me prima. Elke dag als ik wakker word, denk ik: dank u heer, voor weer een nieuwe dag. Ik probeer bewust te genieten van wat ik wél heb en kan. Ik pluk de dag. Dit wil ik de andere bewoners ook graag meegeven: blijf kijken naar wat je nog kunt, dat maakt je minder afhankelijk van anderen en geeft je een goed gevoel. Ik krijg er in ieder geval veel energie van.” •

Tineke de Pater

Caroline Pruymboom, teamcoach

Samen op weg naar toekomstbestendige zorg

Er komen steeds meer ouderen die behoefte hebben aan zorg, maar er zijn steeds minder zorgprofessionals. Tegelijkertijd is er een tekort aan passende woonvormen. Ook hebben ouderen van nu andere wensen en verwachtingen dan vroeger als het gaat om wonen, zorg, welzijn en eigen regie. Dit probleem zal de komende jaren alleen maar groter worden. Daarom hebben we ons aangesloten bij het LeerDoeDeeltraject Team van de Toekomst. Dit houdt in dat we – samen met experts en vijftien zorgorganisaties – aan de slag gaan met toekomstbestendige zorg. Coach Caroline Pruymboom begeleidt ons hierbij.

Caroline heeft veel ervaring als teamcoach, op verschillende vlakken binnen de zorg. Ze begon op haar achttiende als verpleegkundige in een ziekenhuis. Na vier jaar besloot ze rechten te gaan studeren, waarna ze ging werken als jurist. Vervolgens ging ze aan de slag als projectmanager, beleidsmanager, consultant en leidinggevende in de maatschappelijke opvang, de jeugdzorg en de ouderenzorg. Haar kennis en ervaring deelt ze met ons, in haar rol als implementatiecoach vanuit Vilans.

Van elkaar leren

“Vilans biedt zorgorganisaties kennis en helpt ze om die te gebruiken in de praktijk”, legt Caroline uit. “Binnen het LeerDoeDeeltraject brengen we zorgorganisaties uit het hele land met elkaar in contact. Door kennis, ervaringen en praktijkvoorbeelden met elkaar te delen, leren we wat werkt – en wat niet. Zo hoeft niet iedere organisatie het wiel zelf uit te vinden. Bijvoorbeeld als het gaat om zelfredzaamheid. Maar ook wat betreft thema’s als gelijkwaardige samenwerking met naasten en vrijwilligers en het anders organiseren van zorg. De kracht van dit traject is dat we die landelijke kennis samen vertalen naar wat passend is voor De Vijverhof, haar bewoners, mensen uit de buurt, medewerkers en naasten. Binnen het Team van de Toekomst ben ik vooral op de achtergrond actief. Zo coach ik de projectleiders Susan Honkoop en Kim van Leeuwen.”

Gelijkwaardige samenwerking

Caroline is altijd al geïnteresseerd geweest in samenwerken. Ze geeft een paar praktische voorbeelden: “Hoe zorg je dat teams goed functioneren? Hoe krijg je

mensen mee in verandering? En hoe zorg je ervoor dat iedereen zich gehoord voelt? De ervaring die ik hiermee heb, komt nu goed van pas binnen het traject Team van de Toekomst bij De Vijverhof. Hier ligt de nadruk op gelijkwaardig samenwerken met naasten van bewoners en vrijwilligers. Hoe we dat gaan doen, zijn we nu met elkaar aan het uitwerken. Zo beschrijven we hoe we nu samenwerken met naasten – en hoe we dat graag zouden willen doen. Ook bekijken we of we hier trainingen voor nodig hebben. Samen met de medewerkers zoek ik dan uit welke trainingen er zijn en welke goed bij De Vijverhof passen.”

Beren op de weg

“Om de gesprekken hierover op gang te brengen, werken we met de Vilans-methode *Dansen met beren*”, gaat Caroline verder. “Dit betekent dat medewerkers van de pilotafdelingen* in teamsessies bespreken welke beren zij op de weg zien als het gaat om de samenwerking met naasten. In plaats van die beren te ontwijken, nodigen we elkaar uit om ermee te ‘dansen’. Zodat we in beweging komen, het onderlinge begrip vergroten en ontdekken wat wél kan. Het gaat bij die beren dan vaak om aannames, bijvoorbeeld dat de familie het te druk heeft of al overbelast is. Door daar samen over te praten, ontstaat duidelijkheid over de mogelijkheden. Aan het eind van de zomer gaan we hiermee oefenen in de praktijk. Hier nemen we echt de tijd voor. Zo’n verandering hoeft niet meteen ingevoerd te worden. Het belangrijkste is dat medewerkers, bewoners en naasten samen ontdekken wat werkt.” •

** Dit zijn de afdelingen waar we starten met een proefproject.*

Uw uurtjes maken het verschil

Word maaltijdbezorger of chauffeur bij De Vijverhof

Iets simpels als een warme maaltijd bezorgen, betekent veel. Voor veel ouderen is het vaak een belangrijk moment van de dag, met aandacht, contact en zekerheid.

Wij zoeken vrijwilligers die een paar uur per week willen helpen bij onze maaltijdservice in Capelle aan den IJssel, Krimpen aan den IJssel en Nieuwerkerk aan den IJssel.

- ✓ Maandag t/m zaterdag tussen 11.00 en 13.30 uur
- ✓ Flexibel in te plannen
- ✓ Onkostenvergoeding
- ✓ Waardering en dankbaar werk

Interesse? Bel 010 - 450 37 55 of
tafeltjedekje@hsbdevijverhof.nl

De Vijverhof

De Vijverhof

Reigerlaan 251, 2903 LJ
Capelle aan den IJssel

Telefoon: 010 - 450 37 55

hsbdevijverhof.nl